

Κατάγματα των γνάθων και η αντιμετώπισή τους κατά τον 19^ο αιώνα

Μιχαήλοβιτς Ν.¹, Κουτρούμπας Δ.²

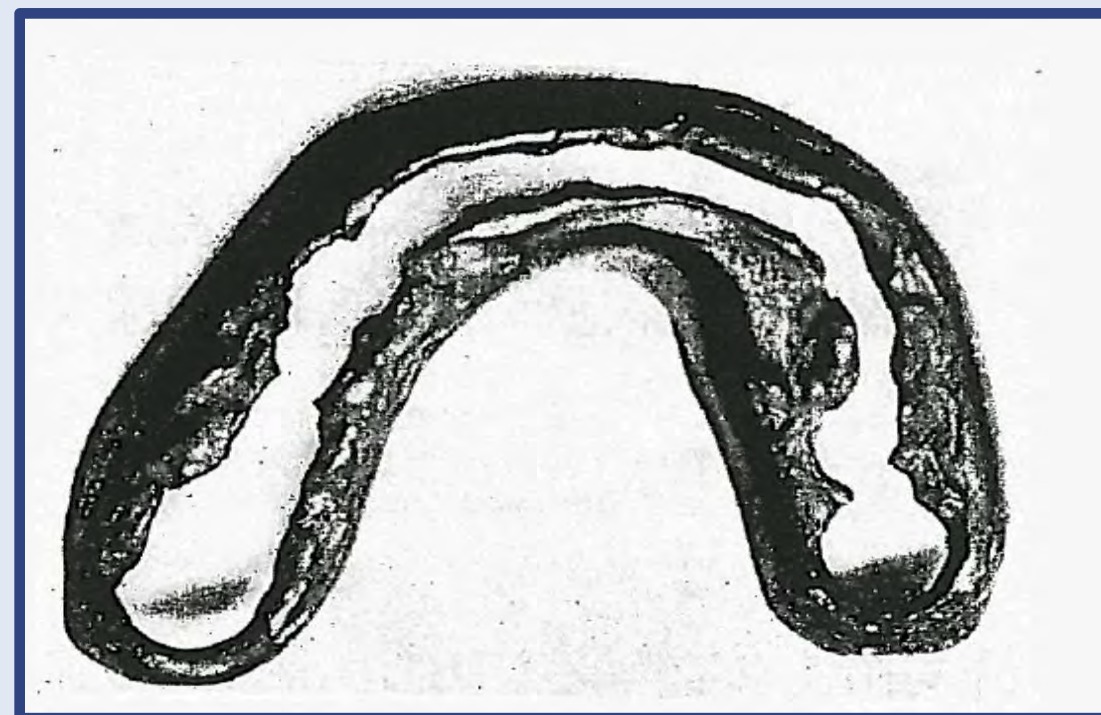
¹ Φοιτητής, Τμήμα Οδοντιατρικής Ε.Κ.Π.Α. ² Μεταδιδακτορικός Ερευνητής, Τμήμα Οδοντιατρικής Ε.Κ.Π.Α.

Εισαγωγή: Μέχρι τον 18^ο αιώνα η αντιμετώπιση των καταγμάτων των γνάθων στηριζόταν κυρίως στον Ιπποκράτη χωρίς ουσιαστική εξέλιξη. Σημαντικές αλλαγές στη φιλοσοφία της αντιμετώπισης αρχίζουν να παρατηρούνται από την εποχή του Boyer (1803) όπου τίθενται οι βάσεις της χειρουργικής αντιμετώπισής τους.

Σκοπός: Η παρουσίαση της εξέλιξης της αντιμετώπισης των καταγμάτων των γνάθων κατά τον 19^ο αιώνα στη Δύση.

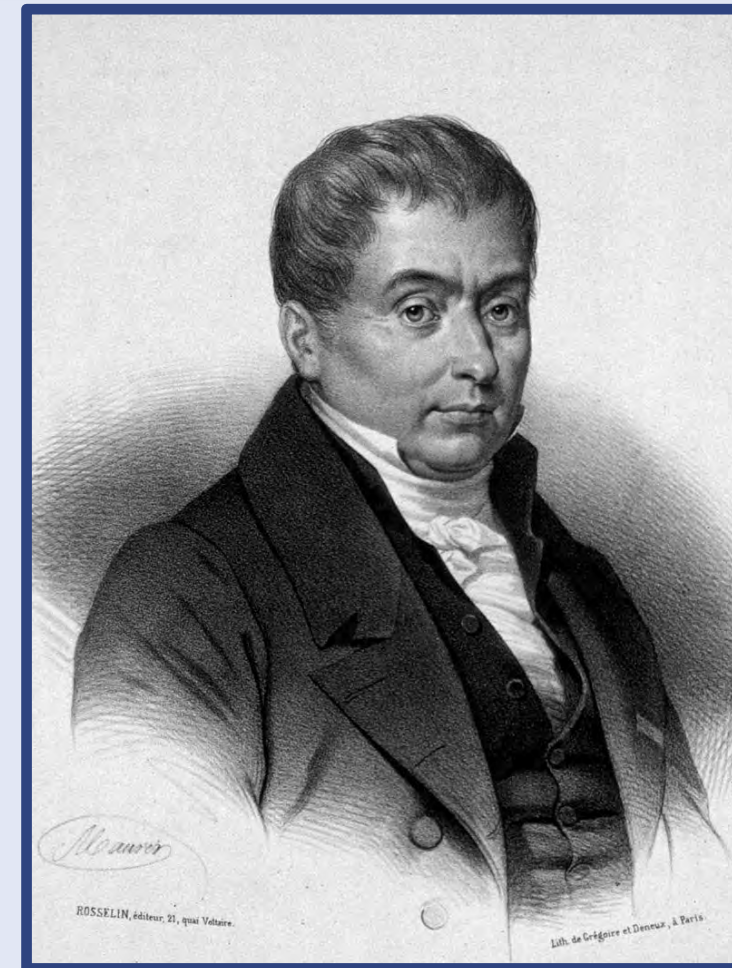
Μέθοδος-Υλικό: Χρησιμοποιήθηκαν οι τεχνικές της ιστορικής έρευνας για τη συλλογή και ερμηνεία του βιβλιογραφικού υλικού.

Αποτελέσματα-Συμπεράσματα: Η νέα εποχή εγκαινιάζεται με τον Boyer (1803) ο οποίος πρότεινε την ενδοστοματική νάρθηκοποίηση δίνοντας έμφαση στην πλήρη ακινητοποίηση των τμημάτων του κατάγματος. Ωστόσο ο Barton το 1819 τυποποιεί μια μέθοδο επίδεσης των καταγμάτων της κάτω γνάθου η οποία χρησιμοποιήθηκε εκτεταμένα μέχρι τον 19^ο αι. Προκειμένου να επιτευχθεί πλήρης ακινητοποίηση των μερών του κατάγματος αναζητούνται και προτείνονται νέες τεχνικές. Για παράδειγμα ο Buck (1847) πρότεινε τη χρήση συρμάτων ραμμάτων. Σε διαφορετική κατεύθυνση το 1855 ο Morel-Lavallée στη Γαλλία και ο Hamilton στην Αμερική, εκτός από τις συρματινές προσδέσεις χρησιμοποιούν νάρθηκα γουταπέρκας μια τεχνική που εξελίχθηκε στη συνέχεια με τη χρήση αποτυπωτικών δισκαρίων και άλλων ελαστικών υλικών για την καλύτερη ακινητοποίηση. Η χρήση των ελαστικών είχε ως συνέπεια τη μετατόπιση της αντιμετώπισης των καταγμάτων των γνάθων από τους χειρουργούς στους οδοντιάτρους ένεκα της άριστης γνώσης χρήσης αυτών των υλικών σε προσθετικές αποκαταστάσεις.

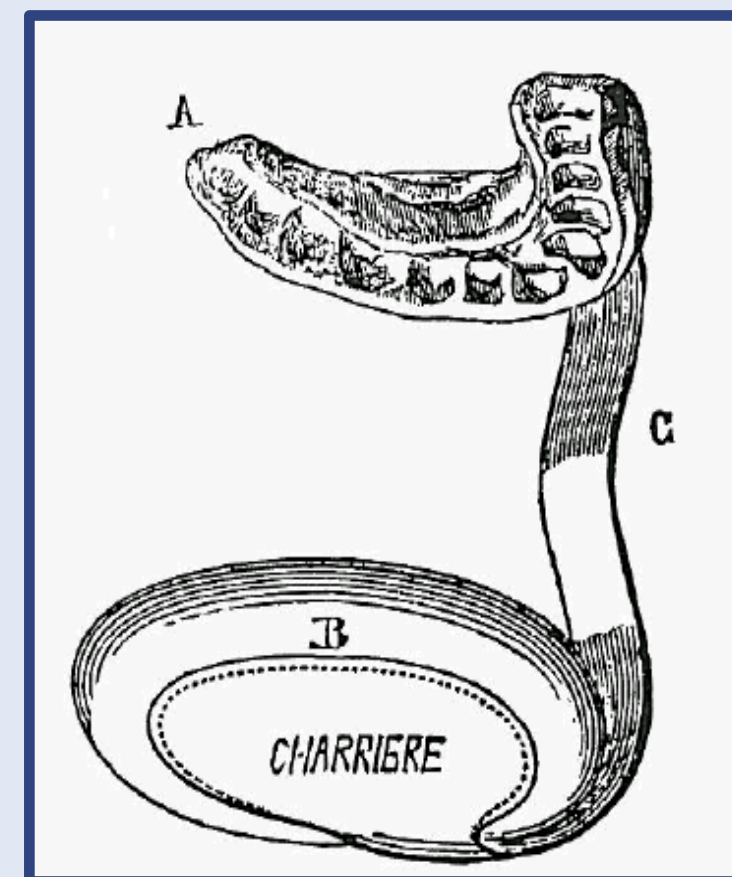

Σκληρό ελαστικό όπως χρησιμοποιήθηκε από τον Weber

Ο οδοντίατρος Weber το 1865 παρουσίασε μια εξελιγμένη μορφή ακινητοποίησης με σκληρό ελαστικό και ακολούθησε πληθώρα άλλων οδοντιάτρων καταδεικνύοντας τη γόνιμη εμπλοκή των οδοντιάτρων στην αντιμετώπισή τους. Οι Gunning και Bean (1864) προχώρησαν στην τοποθέτηση νάρθηκα που έφερνε σε επαφή τα δύο οδοντικά τόξα και ήταν στερεωμένος με βίδες σε οπές παρασκευασμένες στους γομφίους της κάτω γνάθου.

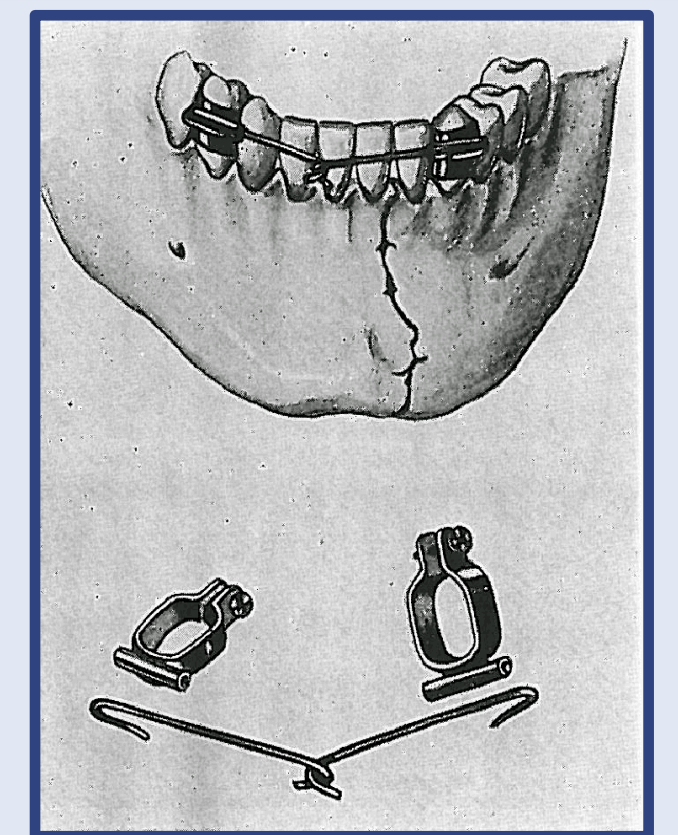

Alexis Boyer

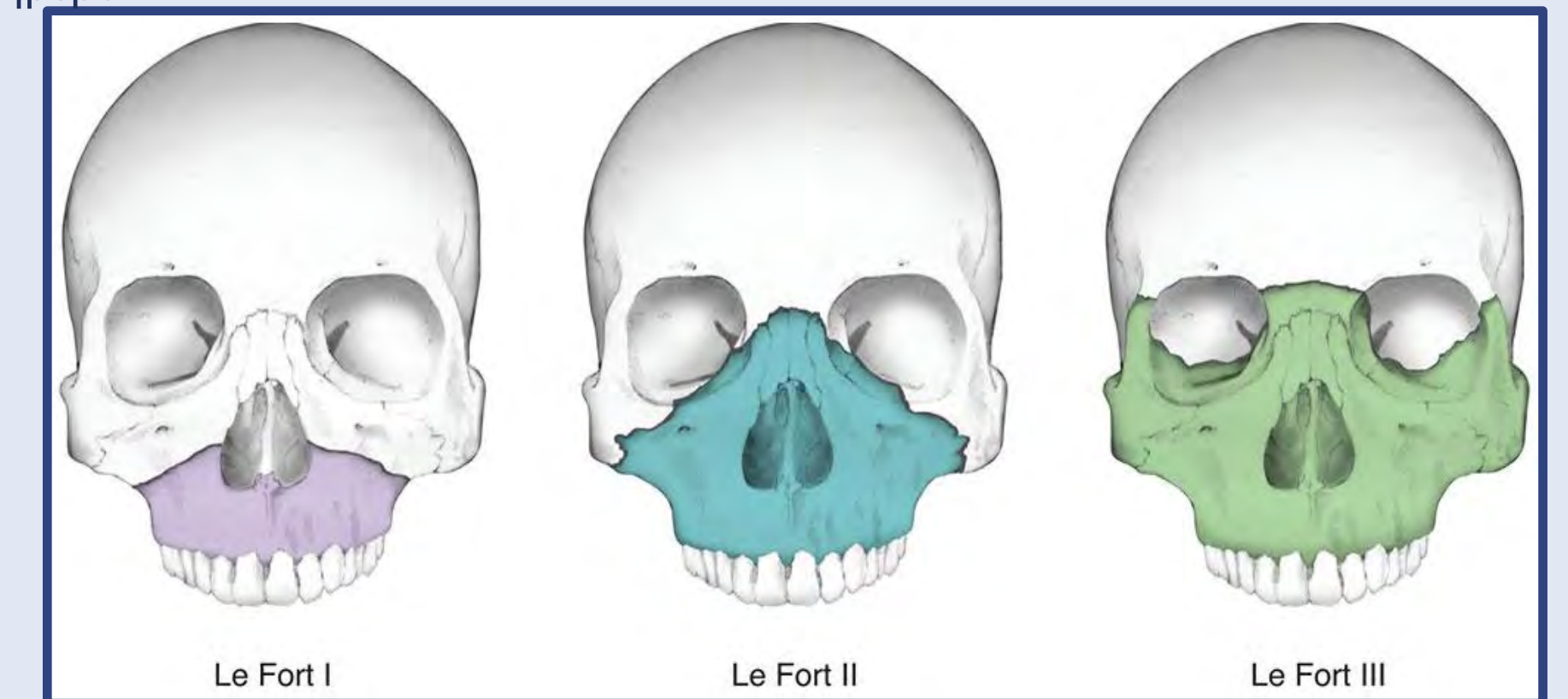

Γουταπέρκα σαν μέσο ακινητοποίησης του Morel-Lavallée

Σημαντική ήταν η επίδραση του Gilmer το 1881 ο οποίος περιγράφει μια πρώιμη μορφή οστεοσύνδεσης με πλάκες και στους δύο φραγμούς οι οποίες στερεώνονταν στα δόντια με λεπτές συρματινές προσδέσεις. Αρχικά ο Hammond (1871) και στη συνέχεια ο Sauer (1887) ανέφεραν τη χρήση συρματινών τόξων επί των προστομιακών επιφανειών των δοντιών και την περίδεση των δοντιών σε αυτά για την ακινητοποίηση των σπασμένων τμημάτων των γνάθων. Από τις πιο σημαντικές μορφές του 19^{ου} αι. ο Schede (1888) πιστώνεται την πρώτη χρήση πλακών οστεοσύνδεσης στην κάτω γνάθο όταν τοποθέτησε μια πλάκα ανοξείδωτου χάλυβα και την στερέωσε με βίδες στην κάτω γνάθο. Στις ΗΠΑ ο Angle (1890) αντιμετώπισε κατάγματα των γνάθων με την βοήθεια συνδέσμων που εφάρμοζαν και στις δύο γνάθους, ενώ ο Lohers (1893) χρησιμοποίησε δακτύλιους για την στερέωση των προστομιακών τόξων. Ο Heitmuller (1897) στην προσπάθειά του να ακινητοποιήσει κατάγματα κάτω γνάθου χρησιμοποιούσε την άνω γνάθο για στήριξη τονίζοντας τα πλεονεκτήματα της διαγνωθικής ακινητοποίησης. Οι πλάκες και τα σύρματα ως μέθοδοι για την ακινητοποίηση των καταγμάτων των γνάθων αναπτύχθηκαν παράλληλα και χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον. Τέλος ο Le Fort στη δύση του 19^{ου} αιώνα μελετά τις γραμμές των καταγμάτων της άνω γνάθου και προχωρά στην ταξινόμησή τους που παραμένει σε ισχύ μέχρι σήμερα.

Δακτύλιοι στερέωσης προστομιακών τόξων του Lohers

Επίπεδα διαχωρισμού των οστών στα LeFort κατάγματα

Βιβλιογραφία
Hoffmann-Axthelm W. History of dentistry. Chicago: Quintessence Publishing Co., Inc. 1981.
Sands A.L. Fracture of lower jaw, treated by infra-dental splints. Dent. Cosmos. 1864; 5: 124-127.
Schwartz L.L. The development of the treatment of jaw fractures. J. Oral Surg. 1944; 2: 193-221